

rigtigt, at Rigsdagen ogsaa faar den videst mulige Redegørelse for, hvorledes man har behandlet de forskellige Ansøgere. Den samme Tanke er fremsat af Landstingets Udvalg om Indfødsretsloven, og i dette Udvalgs Betænkning er der afgivet en Erklæring, som er overensstemmende med den, Folketingets Udvalg har givet. Ønsket om at faa alle Ansøgninger til Prøvelse frembæres altsaa nu af Udvalget fra hele Rigsdagen, og jeg haaber, den højtærede Indenrigsminister vil imødekomme det, saa vidt det er gørligt.

I Betænkningen er der stillet 3 Ændringsforslag til Lovforslaget. Det ene, som er stillet af den højtærede Minister og tiltraadt af Udvalget, gaar ud paa, at Navnet Anders Larsson under Nr. 195 udgaar, fordi vedkommende Ansøger er afgaaet ved Døden, siden Lovforslaget blev fremsat i Landstinget.

Til Udvalget har der været henvist 2 Andragender om Indfødsret, og Udvalget stiller efter Samraad med Indenrigsministeren Forslag om, at begge Andragere optages paa Indfødsretsloven for i Aar. Vi vil dog ikke dermed paa nogen Maade gøre Brud paa gammel Praksis. Den reglementerede Vej for at opnaa Indfødsret maa ogsaa fremtidig være den hidtil fulgte, nemlig at Andragendet indgives til Indenrigsministeriet, og at Indenrigsministeren derefter fremsætter Forslag for Rigsdagen. Men Udvalget har skønnet, at der her var Grund til at fravige den gængse Praksis. Det er naturligvis altid en Skønssag, hvorvidt der har været Grund dertil, men Udvalget skønner som sagt, at der i begge de foreliggende Tilfælde er god Grund til at optage Andrageren paa Indfødsretsloven for i Aar. Det ene Andragende er fra Arbejdsmand Frants Hilarius Gustafson i København. Han er født i Sverige i Kronobergs Len i 1871. Andrageren kom til Danmark i 1893 og har siden opholdt sig her, bortset fra et kortvarigt Ophold i Sverige i 1896. Han er gift med en dansk Kvinde, med hvem han endnu samlever og har 6 Børn. Andrageren har to Gange, i 1911 og i 1912, søgt om Indfødsret, men Indenrigsministeren har hver Gang undladt at tage hans Andragende til Følge. Grunden har sikkert været, at Andrageren to Gange for 13 Aar siden har modtaget en lille Fattigunderstøttelse, hver Gang paa 11 Kr. Understøttelsen er begge Gange modtaget i Januar Maaned til Husleje. Det er altsaa en Understøttelse, der efter alt at dømme er udbetalt til Manden paa Grund

af særlig vanskelige Arbejdsforhold. Men begge de nævnte Beløb er tilbagebetalte af Andrageren for 3 Aar siden. Udvalget kan derfor ikke skønne, at den tilstaaede Understøttelse bør være en Hindring for Manden i at opnaa Indfødsret, saa meget mindre som der paa Lovforslagets Liste findes adskillige Andragere, som har modtaget langt større Beløb og Beløb, som ikke er tilbagebetalte. Nu er vedkommende Andrager syg efter et Ulykkestilfælde, der overgik ham i Foraaret 1913 ved Arbejdet paa Boulevard-Banen her i København. Udvalget er enig i at anbefale vedkommende til at faa Indfødsret. Han er anbefalet dertil af Københavns Magistrat, og i Overensstemmelse med vor Opfattelse stiller vi Ændringsforslag angaaende denne Mand.

Det andet Ændringsforslag, Udvalget har stillet, angaar Stenhugger Jøns Andersson Roth, der ligeledes er født i Sverige, Malmøhus Len. Andrageren kom til Danmark i 1892 og har opholdt sig her siden, bortset fra et kortvarigt Ophold i Sverige i 1896. Han bor i Landsbyen Kjæng paa Fyn og har boet der i 15—16 Aar. Andrageren er gift, har fast Ejendom og er anbefalet af Kjæng Sogneraad. Udvalget skønner ikke, der kan være noget til Hindrer for, at Andrageren faar Indfødsret. Naar Hr. Roths Andragende af Udvalget er taget til Følge, er det, fordi Udvalget maa skønne, at hans Andragende om Indfødsret uden Grund er blevet opholdt paa det stedlige Retskontor saa længe, at det var umuligt for ham at faa det indgivet i rette Tid, saa at han kunde komme paa Lovforslaget. Vi mener, at der kan være god Grund til at optage ham paa Lovforslaget, og stiller i Overensstemmelse hermed Ændringsforslag.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage alle tre Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Rode): Det Ønske, som Udvalget har udtalt i Tilslutning til Udtalelser fra Landstinget om, at der fremtidig ved Fremsættelse af Lovforslag om Indfødsrets Meddelelse maa blive gjort Rede for de Ansøgninger om Optagelse paa Listen, der ikke er blevet imødekommet af Ministeriet, skal selvfølgelig blive taget til Følge i det Omfang, som det er muligt. I øvrigt oplyser Udvalgets Betænkning og nu Ordførers Udtalelser, hvad der vedrørende Lovforslagets Behandling kan anføres. I Samraad har jeg sluttet mig til begge Forslag om at